

Himenes - de la Craig del 1908.

Estimat Orius: Havia d'estar molt contentada perquè aquest no són els tractes. Ahir vam quedar per feris bonicat i ja si que no u' has fet; almenys tota la que calia. És una mala persona que et complau fent mirar la part perquè l'anyorin foras foras. Segueix ho sapiguem, avui el Sr. Piques estava tan trist que ni les curt copieteres que li he fet han lograt arrancar-li el més lleu somriure. Amb una cara més trística que si hoques esoltat un remís de la consita, ha romàs els tres quarts d'hora enfurmyat; només ha distendit lleugerament les ampures quan amb parat solameu ni ha preguntat "com segueix el doctor"? amb el cap una mica decantat, tot descalcant-se les ulleres i fent-se l'ullet amb la punta lluant de les seves obnoxionants sabates. He conegut a tranquil·litjar-lo perquè no puc reportar competidors d'aquesta mena.

Orius, Orius; tu si que copieteges de debò amb els que t'estimen. Pus abandones de tant en tant perquè sapiguem qui cosa és predr't encara que sigui parat.

gerament. Don Ramon, en dels anys, parlant de la teua
falta, que ara ja no t'haures de quedar so més a dalt,
que aquestes petites converses de, diguem-ne sobretot, la
fau de digestió. Don que el primer dia de parlar amb
tu, va enderivar per series un bon company i que està
molt content de la teua conversació. Ja veus tots els meus
exercis femenins i'han sentit subleuats davant d'una tal
declaració. Jo que em pensava que ja em mirava una
mica amb més bon ull, m'ho quedat tan estabaldat
que dels resultats no m'ho retornat fins a 2/3 de curs. Ha-
rant aquest contracte, m'ho dedicat al noble i divertit
esport de clavar folietades a Tolhom que es presentava da-
rant del meu somni: els l'asseguraria que t'ho haguessis
lliurat, i fins t'ens trobam us amb la Rosa, perquè la seva
ha estat tan descomunal que no pendo de mita l'aspecte
de la seva cara guapa.

Ena ves ja molt contenta amb les dues còpies, però ja
no em se' passar de rondinar una mica. Don que em feia la
carta junta? Ah! que em sembla enderivar. "Així" aquesta bon-
nolla, no em farà més filtracions, deus dir-te. Amb els dos pec-
mes m'ha passat un cas estrany que no crec pas que t'exp-
di si t'és dir fidel a la sinceritat. Fel record que em tenia
d'haver-te sentit creia que m'apostaria més al regon, però veig
que preferisc el sonet. Els tenia en la meua petita vola que
fos tan ampla, i té que una mica espere i'admi perfectament
amb el meu pohe (esperetora, diria en (manus) temporament. Tam-
bé les persones espereps m'expaden, moltes vegades, però ja no sé
que ho fa que les estimo tant...

Merve